

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 16C/163/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112229330
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1112229330.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Doricovou v právnej veci navrhovateľa: JUDr. Daniel Gajdoš, bytom Bystrická 110, 040 11 Košice v zastúpení Tomášek & partner, s.r.o., Rožňavská 2, 821 01 Bratislava proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava o náhradu škody takto

rozhodol:

Súd návrh v celom rozsahu zamietá.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 10.09.2012 domáhal proti odporcovi Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky a proti odporcovi Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky zaplataenia sumy vo výške 339.686,00 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci za nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že je fyzickou osobou, občanom Slovenskej republiky, ktorý je od 01.01.2007 zapísaný v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory a od toho času nepretržite vykonáva advokáciu.

Uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, odboru boja proti korupcii Bratislava ČVS: R.-XXX/BPK-U.-XXXX zo dňa 28.11.2008 bolo podľa § 199 ods. 1, 2 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie za prečin podplácania podľa § 333 ods.1, ods. 2 písmeno b) Trestného zákona a za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že nezistené osoby v nezistenom čase a na nezistenom mieste ponúkali peňažnú sumu v nezistenej výške starostovi a poslancovi obecného zastupiteľstva obce Veľký Biel, riaditeľke Obvodného pozemkového úradu a riaditeľovi spoločného stavebného úradu v obci Tomášov a že títo od nezistených osôb prijali v nezistenom čase a na nezistenom mieste peňažnú sumu v nezistenej výške. Navrhovateľovi v súvislosti s predmetným trestným stíhaním nebolo nikdy vznesené obvinenie a v súčasnosti je trestné stíhanie zastavené.

Uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii ČVS: R.-XXX/BPK-U.-XXXX zo dňa 20.01.2009 bolo podľa § 199 ods. 1, 2 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie za obzvlášť závažný zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods.1, 4 Trestného zákona v štádiu prípravy a za zločin podvodného úpadku podľa § 227 ods. 1, 4 písmeno a) Trestného zákona v štádiu prípravy - nezistené osoby v nezistenom mieste s cieľom skrátiť daň a spôsobiť štátnemu rozpočtu škodu vo výške 27.546.086,71 eur a že nezistení zástupcovia štatutárneho orgánu na nezistenom mieste napriek vedomosti, že majú zmluvný záväzok, pripravujú vykonať celý rad postupov a právnych aktov smerujúcich k použitiu majetku na získanie majetkovej účasti v nezistenej spoločnosti,

ktorá účasť bude použitá na "umorenie doposiaľ nezistenej účelovej pohľadávky" s cieľom spôsobiť úpadok a súčasne škodu.

Navrhovateľovi v súvislosti s predmetným trestným stíhaním nebolo nikdy vznesené obvinenie a v súčasnosti je trestné stíhanie už zastavené.

Príkazom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR č. Z. E. -T.-XXX-X/XXXX-X z 27.02.2009 - Príkaz na prehliadku iných priestorov - bola nariadená prehliadka iných priestorov a pozemkov v advokátskej kancelárii navrhovateľa na Hraničnej ul. 18 v Bratislave. O vykonaní prehliadky bola spísaná zápisnica ČVS: R.-XXX/BPK-U.-XXXX.

Príkazom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR č. VII/1 Gv 191/08-30 z 09.03.2009 - Príkaz na uchovanie a vydanie počítačových údajov - bolo nariadené navrhovateľovi umožniť vyhotovenie a ponechanie si kópie počítačových údajov, vrátane prevádzkových údajov, ktoré boli uložené prostredníctvom počítačového systému a pamäťových médií a aby navrhovateľ takéto údaje na účely trestného konania vydal a zároveň bol vyšetrovateľ za asistencie pracovníka oddelenia kriminálnych analýz poverený na vyhotovenie požadovanej kópie údajov.

Počas výkonu prehliadky iných priestorov a pozemkov uskutočnenej dňa 10.03.2009 v čase od 10.40 hod. do 13.20 hod. vykonávajúci policajti odvolávajúci sa na im dané Príkazy odňali navrhovateľovi písomnosti získané navrhovateľom pri výkone advokácie a počítač (spolu s pevným diskom) obsahujúci veľké množstvo súborov s informáciami a údajmi získanými navrhovateľom pri výkone advokácie pričom absolútna väčšina informácií nesúvisela s predmetnými trestnými vecami, ktoré sú špecifikované v príkaze na prehliadku iných priestorov.

Dňa 10.03.2009 o 09.00 hod. v čase pred začatím vykonávania prehliadky bola osobná sloboda navrhovateľa obmedzená, kedy bol navrhovateľ policajtmi prevezený zo sídla spoločnosti CIRIDIS a.s. do sídla svojej advokátskej kancelárie, kde sa potom začala prehliadka iných priestorov. Od začatie prehliadky v spoločnosti CIRIDIS, a.s. navrhovateľ nemohol slobodne opustiť budovu a bol pod dohľadom policajtov a v čase o 13.20 hod. bol zadržaný ako osoba podozrivá zo spáchania niektorých skutkov uvedených v uznesení o začatí trestného stíhania. Navrhovateľ bol v cele predbežného zadržania bez vykonania akéhokoľvek úkonu držaný až do 12.03.2009 kedy bol cca o 11.00 hod. bez akéhokoľvek vysvetlenia prepustený.

Uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii ČVS: R.-XXX/BPK-U.-XXXX zo dňa 23.03.2009 bol pribratý znalec z odboru forenzná informatika Kriminalistický a expertízny ústav PZ Bratislava, ktorému bolo uložené okrem iného vyhľadať súbory ktoré obsahovali textové reťazce a ich modifikované tvary: E. - Y. - pozemok - kataster - zmenka - pohľadávka - záväzok - vklad - základné imanie - akcie - prevod - postúpenie - konkurz - likvidácia - rezervný fond - pôžička - úver a vyhotoviť záložnú kópiu obsahu pevného disku.

Uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii Č.: R.-XXX/BPK-U.-XXXX zo dňa 13.07.2009 bolo rozhodnuté o vrátení vecí. Navrhovateľ si dňa 13.07.2009 prevzal veci, ktoré boli odňaté počas prehliadky iných priestorov dňa 10.03.2009, ale do dnes nemá vedomosť ako bolo naložené s kópiou dát, ktorú vyhotovil pribratý znalec.

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom II. ÚS 53/2010-55 zo dňa 09.12.2010 rozhodol, že základné práva navrhovateľa zaručené v čl. 19 ods. 3, čl. 22 ods. 1, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd boli postupom Prezídia PZ, Úradu boja proti korupcii v trestnom konaní ČVS: R.-XXX/BPK-U.-XXXX a Príkazom na uchovanie a vydanie počítačových údajov, vydaného prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR porušené boli. Ústavný súd SR zároveň zrušil Príkaz na uchovávanie a vydanie počítačových údajov a zakázal Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR v konaní vedenom pod sp. zn. VII/1 Gv 191/08 pokračovať v porušovaní základných práv navrhovateľa.

Vo vzťahu k nezákonnosti rozhodnutí a nesprávneho úradného postupu navrhovateľ uviedol, že uznesenie o začatí trestného stíhania v jednej aj druhej veci je nezákonné najmä z dôvodu, že "skutky", pre ktoré bolo trestné stíhanie vedené vo veci nie sú nezameniteľné, sú popísané všeobecne a uznesenie je v rozpore najmä s § 199 ods. 3 Trestného poriadku. Uznesenia ani nemohli byť zrušené z podnetu navrhovateľa, nakoľko uznesenia ako také nikdy neboli navrhovateľovi doručené a nebol voči nim prípustný opravný prostriedok. Navrhovateľ, ktorý mal byť podozrivý zo skutkov uvedených v uznesení o začatí trestného stíhania, sa nikdy žiadnych skutkov uvedených v predmetnom uznesení nedopustil a ani o spáchaní skutkov nemal žiadnu vedomosť. Samotné začatie trestného stíhania sa javí ako účelový krok polície, ktorý sledoval iný ako zákonom predpokladaný cieľ trestného konania.

Rozhodnutie - Príkaz na prehliadku iných priestorov, je nezákonné nakoľko bolo vydané v trestnom stíhaní, ktoré vo veci nemalo byť nikdy začaté, podporuje sa tak sledovanie iného ako zákonom

predpokladaného cieľa trestného konania. Výkonom prehliadky mohlo byť a aj bolo podstatným spôsobom zasiahnuté do práv a právom chránených záujmov tretích osôb - klientov advokátskej kancelárie navrhovateľa a pri jeho vydávaní nebolo prihliadnuté na ochranu informácií získaných advokátom pri výkone advokácie a tak došlo k porušeniu § 129 a § 89 trestného poriadku.

Rozhodnutie - Príkaz na uchovanie a vydanie počítačových údajov je nezákonným rozhodnutím a bolo aj zrušené Nálezom Ústavného súdu SR. Príkaz na viac neobsahuje podstatné, zákonom predpísané náležitosti (§ 90 ods. 2 Trestného poriadku - po akú dobu majú a môžu byť údaje uchované) a súčasne prokurátor bez existencie zákonného zmocňovacieho ustanovenia poveril vykonaním príkazu inú osobu (policajta), ktorú nebol oprávnený poveriť. Pri vydávaní príkazu nebolo prihliadnuté na ochranu informácií získaných advokátom pri výkone advokácie a došlo k porušeniu § 129 a § 89 Trestného poriadku. Úradný postup - úkony orgánov činných v trestnom konaní pri prehliadke iných priestorov a pri vykonávaní Príkazu na uchovanie a vydanie počítačových údajov bol nesprávny, bol v rozpore so zákonom. Policajti pri vykonávaní zásahu odňali počítačové vybavenie, hoci k tomu neboli oprávnení, boli oprávnení si vyhotoviť kópie a nie vziať samotný hardware.

Navrhovateľ pri vykonávaní predmetných príkazov policajtmi opakovane poukazoval na nezákonnosť postupu, čo však policajtom nebránilo v pokračovaní protiprávneho konania.

Zadržanie a zbavenie osobnej slobody navrhovateľa je nezákonné z dôvodu, že sú nezákonné samotné uznesenia o začatí trestného stíhania, nakoľko skutky, pre ktoré polícia stíhanie viedla nie sú nezameniteľné a samotné stíhania boli vedené účelovo sledujúc iný ako zákonom predpokladaný cieľ a celé konanie polície sa preukázalo ako absurdné a účelové.

To že v rámci trestného stíhania polícia obmedzila aj osobnú slobodu viacerých advokátov a vykonala prehliadku priestorov možno hodnotiť len ako vedomé použitie nepripustného prostriedku a demonštráciu sily zo strany orgánov štátu. Navrhovateľovi bola osobná sloboda obmedzená na dobu dlhšiu ako prípustných 48 hodín (od 10.03.2009 o 09.00 hod. do 12.03.2009 do 11.00 hod.). Vyšetrovateľ v priebehu zadržavania navrhovateľa v cele predbežného zadržania si musel byť vedomý, že navrhovateľ musí byť prepustený na slobodu, nakoľko mu nie je pre taký skutok vznesené obvinenie. Počas zadržania, po dobu viac ako 48 hodín nebol pritom vykonaný žiaden procesný úkon.

Vytvorenie kópie údajov obsiahnutých na pevnom disku počítača odňatom pri prehliadke dňa 10.03.2009 a ďalšie nakladanie s predmetnými údajmi je nesprávny a nezákonný úradný postup, nakoľko rozhodnutia o ktoré policajti opierali svoj postup sú nezákonné a policajti nedodrжали podmienky týchto rozhodnutí. Navrhovateľ dodnes nemá žiadnu informáciu ako bolo s údajmi (kópiami) naložené hoci trestné stíhanie v predmetných veciach bolo zastavené. Príkaz na uchovanie a vydanie počítačových údajov bol Nálezom Ústavného súdu SR zrušený a Ústavný súd SR prikázal nepokračovať v porušovaní práv a právom chránených záujmov navrhovateľa.

Nárok na náhradu škody navrhovateľ odôvodnil tým, že škoda mu vznikla v priamej príčinnej súvislosti s nezákonnými rozhodnutiami a nesprávnym úradným postupom a to priama materiálna škoda vo výške 36.686,- eur a nemajetková ujma vo výške 303.000,- eur.

Priama materiálna škoda vo výške 36.686,- eur predstavuje škodu vo forme ušlého zisku, ktorý by navrhovateľ bol dosiahol, nebyť nezákonného trestného stíhania a úkonov v ňom nezákonne vykonaných pričom výšku ušlého zisku stanovil súdny znalec Z.. H. E., R., znalec z odboru Ekonomie a manažment, odvetvie financie v znaleckom posudku č. 1/2012. Uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 303.000,- eur pozostáva z nemajetkovej ujmy podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. spôsobenej nezákonným zadržaním alebo pozbavením osobnej slobody vo výške 3.000,- eur t.j. 1.000,- eur za každý aj začatý deň nezákonného zadržania a z nemajetkovej ujmy podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. spôsobenej na osobnostných právach navrhovateľa vo výške 300.000,- eur v dôsledku nezákonného trestného stíhania keď po dobu viac ako jedného roka bol navrhovateľ označený ako osoba podozrivá zo spáchania trestného činu. Poukázal i na skutočnosť, že orgány činné v trestnom konaní informovali o prebiehajúcich trestných stíhaniach prostredníctvom masmédií sa táto informácia sa dostala k širokej verejnosti a na vznik závažných následkov v súkromnom a profesijnom živote a v spoločenskom uplatnení.

Navrhovateľ dňa 09.03.2012 podal žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody Ministerstvu vnútra SR ako orgánu príslušnému na konanie a predbežné prerokovanie nároku v zmysle § 4 ods. 1 písmeno b) zákona č. 514/2003 Z.z. a Generálnej prokuratúry SR ako orgánu príslušnému na konanie a prerokovanie nároku v zmysle § 4 ods. 1 písmeno f) zákona č. 514/2003 Z.z.. Generálna prokuratúra SR vo veci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody oznámila navrhovateľovi listom zo dňa 18.04.2012, že nárok navrhovateľa zamietá. Ministerstvo vnútra SR na žiadosť navrhovateľa nereagovalo.

Navrhovateľom označený odporca v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra SR sa k návrhu navrhovateľa vyjadril písomne a návrh žiadal zamietnuť. Odporca vzniesol námietku nedostatku aktívnej legitímácie navrhovateľa, keď v trestnej veci ČVS: R.-XXX/BPK-U.-XXXX nebolo vznesené obvinenie žiadnej konkrétnej osoby, trestné stíhanie, ktoré bolo začaté iba vo veci bolo ukončené jeho zastavením a teda nie je možné žiadnu fyzickú osobu vrátane navrhovateľa, považovať za poškodeného, za osobu, ktorá má právo na náhradu škody za vyšetrovateľom vydané rozhodnutie. Odporca tiež namietol nedostatok právomoci civilného súdu preskúmať rozhodnutie a postup orgánov činných v trestnom konaní, nakoľko súd v občianskom súdnom konaní nie je oprávnený preskúmať postup orgánov činných v trestnom konaní z hľadiska ich účelnosti alebo rýchlosti. Civilný súd nemá právomoc určovať, či niektoré z rozhodnutí alebo postupu orgánov činných v trestnom konaní bolo zákonné resp. nie. Odporca tiež vzniesol námietku nedostatku pasívnej legitímácie navrhovateľom označeného odporcu Slovenskej republiky v časti týkajúcej sa údajného zásahu do osobnostných práv navrhovateľa a s tým spojenou náhradou nemajetkovej ujmy a poukázal na to, že navrhovateľ nepreukázal tvrdenie obsiahnuté v žalobnom návrhu a namietal tiež navrhovateľom uplatnenú výšku nemajetkovej ujmy poukazujúc na zákonom stanovenú maximálnu výšku náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá je v zmysle v súčasnosti platného a účinného zákona č. 514/2003 Z.z. vo výške 16.885,- eur. Vo vzťahu k uplatnenej náhrade skutočnej škody uviedol, že samotná výška údajného ušlého zisku je čisto iluzórna a hypotetická a nemá podklad v skutočnom či objektívne možnom výkone podnikateľskej činnosti navrhovateľa. Odporca tiež poukázal na to, že navrhovateľ nepreukázal bezprostrednú a priamu príčinnú súvislosť medzi ním tvrdným nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím orgánov štátu a ním tvrdnou škodou.

Navrhovateľom označený odporca v 2. rade Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou SR sa k návrhu navrhovateľa vyjadril písomne a návrh žiadal zamietnuť. Odporca v 2. rade vo vzťahu k namietaným rozhodnutiam o začatí trestného stíhania zo dňa 28.11.2008 a zo dňa 20.01.2009 uviedol, že Generálna prokuratúra SR nie je orgánom, ktorý by mal konať za štát, nakoľko rozhodnutia vydal vyšetrovateľ. Odporca však i napriek tomu poukázal na ustanovenie § 5 zákona 514/2003 Z.z. podľa, ktorého právo na náhradu škody má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tom konaní a uviedol, že navrhovateľ nebol účastníkom konania, nemal a nemá postavenie účastníka konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia v tom konaní a nemal ani postavenie osoby, s ktorou nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním ako účastníkom konania konané malo byť. Tiež poukázal na skutočnosť, že v prejednávanej veci nie je splnená ani podmienka v zmysle § 6 zákona 514/2003 Z.z. podľa, ktorého právo na náhradu škody možno uplatniť ak právoplatné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, nakoľko ani jedno z navrhovateľom uvádzaných rozhodnutí o začatí trestného stíhania vo veci nebolo zmenené alebo zrušené pre nezákonnosť. Vo vzťahu k rozhodnutiu - príkaz na prehliadku iných priestorov odporca uviedol, že toto rozhodnutie nebolo zmenené ani zrušené pre jeho nezákonnosť a občiansko-právny súd nie je oprávnený nezákonnosť takéhoto rozhodnutia skúmať, keďže nezákonnosť rozhodnutia musí byť ustálená už pred podaním návrhu vo veci samej. Vo vzťahu k rozhodnutiu - príkaz na uchovanie a vydanie počítačových údajov a vo vzťahu k úkonom orgánov činných v trestnom konaní pri prehliadke priestorov a vykonávaní príkazu na uchovanie a vydanie počítačových údajov odporca uviedol, že príkaz prokurátora na uchovanie a vydanie počítačových údajov bol zrušený pre jeho nezákonnosť Nálezom Ústavného súdu SR a teda bola splnená zákonom stanovená základná podmienka na náhradu škody ale neboli splnené ďalšie podmienky na priznanie nároku na náhradu škody a to vznik škody a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nezákonným rozhodnutím. Navrhovateľ nepreukázal v návrhu priamu príčinnú súvislosť. Navrhovateľ tvrdil, že mu vznikla materiálna škoda v rozsahu ušlého zisku a nemajetková ujma. Škoda v rozsahu ušlého zisku a nemajetková ujma však navrhovateľovi nevznikla v súvislosti s uvedeným rozhodnutím keďže na základe uvedeného príkazu nedošlo k odňatiu počítačového média. K odňatiu počítačového média došlo na základe postupu polície, ktorá realizovala zaisťovacie úkony v zmysle trestného poriadku. Vo vzťahu k obmedzeniu osobnej slobody navrhovateľa v súvislosti s tým, že navrhovateľ bol zadržaný odporca uviedol, že išlo o zákonný postup zo strany orgánov činných v trestnom konaní a poukázal na nález Ústavného súdu SR, v ktorom Ústavný súd SR ako orgán oprávnený preskúmať zákonnosť zadržania navrhovateľa, skonštatoval, že zadržanie navrhovateľa bolo zákonné a orgány činné v trestnom konaní postupovali v súlade so zákonom a teda ich postup nie je možné považovať za nesprávny úradný postup prípadne za nezákonné rozhodnutie. Vo vzťahu k vytvoreniu kópie údajov obsiahnutých na pevnom disku počítača odňatom pri prehliadke dňa 10.03.2009 odporca uviedol, že samotným vytvorením kópie údajov nemohla navrhovateľovi vzniknúť

ním vyčíslená škoda v rozsahu ušlého zisku a nemajetkovej ujmy a teda ani v tomto prípade neexistuje priama príčinná súvislosť medzi týmto postupom a vznikom škody.

Pred začatím konania vo veci samej navrhovateľ na pojednávaní konanom dňa 31.03.2014 vzal návrh voči odporcovi Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra SR späť a konanie v tejto časti návrhu žiadal zastaviť z dôvodu, že príslušný orgán, ktorý má v predmetnej veci konať v mene Slovenskej republiky je Generálna prokuratúra SR. Navrhovateľ uviedol, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody si uplatnil v ten istý deň voči dvom orgánom a to podaním žiadosti na Ministerstvo vnútra SR a Generálnu prokuratúru SR. Vo veci začala konať ako prvá Generálna prokuratúra SR.

Súd uznesením č.k. 16C 163/2012-188 zo dňa 31. marca 2014 zastavil konanie podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku proti odporcovi Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky.

Na základe navrhovateľom podaného odvolania proti rozhodnutiu súdu o zastavení konania č.k. 16C/163/2012-188 zo dňa 31. marca 2014 vo veci rozhodol Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením č.k. 8Co/321/2014-204 zo dňa 30. apríla 2015 tak, že napadnuté uznesenie potvrdil.

Uznesenie tunajšieho súdu č.k. 16C 163/2012-188 zo dňa 31. marca 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/321/2014-204 zo dňa 30. apríla 2015 nadobudlo právoplatnosť dňa 12.06.2015.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, prednesmi právneho zástupcu navrhovateľa a poverenej zástupkyne odporcu, oboznámil sa s listinnými dokladmi - príkaz prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR sp. zn. I GO-V-682-1/2009-3 zo dňa 27.02.2009 na prehliadku iných priestorov a pozemkov, príkaz prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR sp. zn. VII/1Gv 191/08-30 zo dňa 09.03.2009, zápisnica o vykonaní domovej - osobnej prehliadky a prehliadky iných priestorov alebo pozemkov zo dňa 10.03.2009, zápisnica o výsluchu zadržaného - podozrivého JUDr. Daniela Gajdoša zo dňa 10.03.2009, uznesenie Ministerstva vnútra SR, Prezídium PZ Úrad boja proti korupcii Odbor boja proti korupcii ČVS: PPZ-308/BPK-B-2008 zo dňa 23.03.2009 o pribratí znalca, podnet navrhovateľa podľa § 31 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre adresovaný Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR zo dňa 17.04.2009, oznámenie Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR sp. zn. VII/1 Gv 191/08-51 zo dňa 08.06.2009, Nález Ústavného súdu SR č. II. ÚS 53/2010-55 zo dňa 09.12.2010, žiadosť navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 08.03.2012 doručená Generálnej prokuratúre SR dňa 09.03.2012, oznámenie Generálnej prokuratúry SR sp. zn. XV/5 Spr 27/12-7 zo dňa 18.04.2012 vo veci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, znalecký posudok č. 1/2012 vyhotovený Ing. Jozef Greňo, PhD. znalec z odboru Ekónómia a manažment, odvetvie Financie vo veci stanovenia výšky ušlého zisku advokáta H.. D. E. z dôvodu nesprávneho úradného postupu v zmysle Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS 53/2010-55 zo dňa 09.12.2010, obsah vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-308/BPK-B-2008 doručeného súdu dňa 18.08.2015 - uznesenie o začatí trestného stíhania Č.T.:R.-XXX/BPK-U.-XXXX zo dňa 28.11.2008, uznesenie o začatí trestného stíhania Č.:R.-XXX/BPK-U.-XXXX zo dňa 20.01.2009, záznam o odovzdaní osoby na umiestnenie do cely predbežného zadržania, prepustenie zadržanej podozrivej osoby Č.:R.-XXX/BPK-U.-XXXX z 12.03.2009, uznesenie Č.:R.-XXX/BPK-U.-XXXX zo dňa 06.06.2011, uznesenie Č.:R.-XXX/BPK-U.-XXXX zo dňa 06.06.2011, uznesenie VII/1 Gv 191/08-171 zo dňa 16.06.2011, uznesenie VII/1 Gv 191/08-172 zo dňa 16.06.2011 a ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, odboru boja proti korupcii Bratislava Č.: R.-XXX/BPK-U.-XXXX zo dňa 28.11.2008 bolo podľa § 199 ods. 1, 2 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie za prečin podplácania podľa § 333 ods.1, ods. 2 písmeno b) Trestného zákona a za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že nezistené osoby vystupujúce v mene spoločnosti CIRIDIS, a.s. v nezistenom čase a na nezistenom mieste ponúkali peňažnú sumu v nezistenej výške starostovi a poslancom obecného zastupiteľstva obce Veľký Biel, riaditeľke Obvodného pozemkového úradu v Senci a riaditeľovi spoločného stavebného úradu so sídlom v obci Tomášov a že títo od nezistených osôb prijali v nezistenom čase a na nezistenom mieste peňažnú sumu v nezistenej výške.

Uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii Č.: R.-XXX/BPK-U.-XXXX zo dňa 20.01.2009 bolo podľa § 199 ods. 1, 2 Trestného poriadku začaté

trestné stíhanie za obzvlášť závažný zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods.1, 4 Trestného zákona v štádiu prípravy a za zločin podvodného úpadku podľa § 227 ods. 1, 4 písmeno a) Trestného zákona v štádiu prípravy na tom skutkovom základe, že nezistené osoby v presne nezistenom mieste vystupujúce v mene spoločnosti CIRIDIS, a.s. s cieľom skrátiť daň pripravovali zmluvu o vklade do základného imania dovtedy neustálenej spoločnosti pozemkov špecifikovaných v uznesení s tým, že v zmluve budú kvalifikované ako pozemky patriace do poľnohospodárskeho pôdneho fondu, hoci k vyhotoveniu zmluvy bude pristúpené po dátume právoplatnosti rozhodnutia spoločného stavebného úradu so sídlom v obci Tomášov, presne nezistenej spisovej značky, ktoré nadobudlo právoplatnosť v období od 12.01.2009 do 15.01.2009 a ktorým došlo k zmene charakteru uvedených pozemkov na stavebné pričom má dôjsť k antdatovaniu zmluvy ku stavu pred vydaním rozhodnutia o danej zmene a to všetko s úmyslom skrátiť daň povinnou osobou spoločnosti CIRIDIS a.s. pri dodaní nehnuteľností s cieľom spôsobiť štátnemu rozpočtu škodu vo výške 27.546.086,71 eur a na tom skutkovom základe, že nezistení zástupcovia štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti CIRIDIS a.s. na nezistenom mieste napriek vedomosti, že majú zmluvný záväzok voči spoločnosti IP Kontakt s.r.o. vyplývajúci so zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 30.08.2005, pripravujú vykonať celý rad postupov a právnych aktov smerujúcich k použitiu majetku spoločnosti CIRIDIS a.s. tvoreného špecifikovanými pozemkami, na získanie majetkovej účasti v nezistenej spoločnosti, pričom táto majetková účasť bude použitá na umorenie doposiaľ nezistenej účelovej pohľadávky s cieľom spôsobiť úpadok spoločnosti CIRIDIS a.s. a súčasne škodu spoločnosti IP Kontakt s.r.o. najmenej vo výške 3.319.391,88 eur.

Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR vydal podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku vo veci vedenej na Prezídiu Policajného zboru SR, Úrade boja proti korupcii, Odbore boja proti korupcii Bratislava pod Č.: R.-XXX/BPK-U.-XXXX príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov č. I GO - V-682-1/2009-3 zo dňa 27. februára 2009. Prehliadka iných priestorov a pozemkov podľa príkazu má byť vykonaná v nebytových priestoroch administratívnej budovy, na 1. poschodí na Hraničnej ulici č. 18, Bratislava, ktoré má v prenájme navrhovateľ.

Z odôvodnenia príkazu vyplýva, že vyšetrovateľ predložil návrh na vydanie príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov v predmetnej trestnej veci a že podľa doteraz zistených skutočností je dôvodný predpoklad, že v kancelárskych priestoroch využívaných ako AK navrhovateľa sa nachádzajú listinné dôkazy a výpočtová technika súvisiaca so spáchaním ekonomickej trestnej činnosti ako aj listiny preukazujúce korupčnú trestnú činnosť.

Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR vydal podľa § 90 ods. 1 písmeno b), e) Trestného poriadku v trestnej veci obzvlášť závažného zločinu skrátenia dane a poistného vedenej na Prezídiu Policajného zboru SR, Úrade boja proti korupcii, Odbore boja proti korupcii Bratislava pod Č.: R.-XXX/BPK-U.-XXXX príkaz č. VII/1 Gv 191/08-30 z 09.03.2009, aby navrhovateľ na objasnenie skutočností závažných pre trestné konanie umožnil vyhotovenie a ponechanie si kópie počítačových údajov, vrátane prevádzkových údajov, ktoré boli uložené prostredníctvom počítačového systému a pamäťových médií a aby takéto údaje vydal na účely trestného konania. V príkaze súčasne podľa § 90 ods. 5 Trestného poriadku bol poverený vyhotovením kópie vyšetrovateľ OBPK Bratislava ÚBPK PPZ za asistencie pracovníka oddelenia kriminálnych analýz, ktorý disponuje potrebnými odbornými znalosťami za účelom vyhotovenia požadovanej kópie údajov.

Dňa 10.03.2009 o 10.40 hodine bolo prikročené na základe príkazu na prehliadku iných priestorov č.p. IGO -V-682-1/2009-3 zo dňa 27. 02. 2009 k vykonaniu prehliadky iných priestorov u navrhovateľa a to v priestoroch Advokátskej kancelárie navrhovateľa v U. na F. XX za prítomnosti navrhovateľa ďalších príbratých vo veci nezúčastnených osôb. O vykonaní prehliadky bola spísaná zápisnica Č.: R.-XXX/BPK-U.-XXXX.

Z predmetnej Zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov vyplýva, že prehliadky iných priestorov a pozemkov sa uskutočnila dňa 10.03.2009 v čase od 10.40 hod. do 13.20 hod. na základe príkazu o prehliadke. V zápisnici je uvedené, že po predchádzajúcej výzve podľa § 104 Trestného poriadku navrhovateľ ako osoba, u ktorej má byť prehliadka vykonaná uviedol, že dobrovoľne vydá všetky doklady, ktorými disponuje vo vzťahu k spoločnosti CIRIDIS. V zápisnici o vykonaní prehliadky sú špecifikované veci - listiny, ktoré boli vydané - odňaté s uvedením ich názvu, dátumu vydania, šanóny označené ako č. I až č. VIII s uvedením počtu listov a počítač bez bližšieho označenia.

Zápisnicu o vykonaní prehliadky podpísal navrhovateľ ako osoba, u ktorej bola prehliadka vykonaná.

Zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby Č.: R.-XXX/BPK-U.-XXXX vyplýva, že v Bratislave dňa 10.03.2009 o 13.20 hod. bol podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku

po predchádzajúcom súhlase prokurátora zadržaný navrhovateľ ako podozrivý z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písmeno b), c) Trestného poriadku, lebo bola dôvodná obava, že bude pôsobiť na svedkov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie a bola dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti. zadržanie bolo vykonané v advokátskej kancelárii v Bratislave na ul. F. XX, X. XXX.

Zo zápisnice o výsluchu zadržaného - podozrivého vyplýva, že navrhovateľ bol ako zadržaný - podozrivý dňa 10.03.2009 o 15.40 hodine vylúchnutý, pričom mu bolo oznámené, že je podozrivý zo spáchania trestnej činnosti, pre ktorú je vedené trestné stíhanie pod Č.:R.-XXX/BPK-U.-XXXX.

Navrhovateľ, ktorý bol vyšetrovateľom tiež poučený, že ako advokát má povinnosť v zmysle § 23 zákona č. 586/2003 Z.z. zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie, uviedol, že nebol klientom zbavený mlčanlivosti a preto sa nebude vyjadrovať, uviedol, že vypovedať chce a bude a vyjadril sa k vykonanej prehliadke iných priestorov - advokátskej kancelárie v U. na I. F. Č. XX, ktorá bola vykonaná pred tým ako bol zadržaný ako podozrivý a uviedol, že požaduje, aby mu čo možným najkratšom čase bol umožnený prístup k počítaču a údajom v ňom uložených, týkajúci sa klientov, pre prípad, aby mohol naďalej vykonávať svoju prácu v nenarušenom režime. Ku skutkom pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie uznesením vyšetrovateľa zo dňa 28.11.2008 uviedol, že osobne nemá vedomosť o skutkových okolnostiach veci a ku skutkom, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie uznesením vyšetrovateľa zo dňa 20.01.2009 uviedol, že nakoľko nebol zo strany klienta pozbavený povinnosti zachovať mlčanlivosť uviedol len, že nebol poverený na vypracovanie zmluvy o vklade do základného imania, predmetom, ktorého mali byť pozemky.

Výsluch skončil dňa 10.03.2009 o 16.10 hod.

Navrhovateľ ako zadržaná podozrivá osoba bol dňa 12.03.2009 o 10.50 hod. zo zadržania prepustený.

Uznesením vyšetrovateľa J. T. Y., R. R. M., Ú. U. proti X. Č.: R.-XXX/BPK-U.-XXXX zo dňa 23.03.2009 bol pririaty znalec z odboru Forezná informatika Kriminálny a expertízny ústav PZ Bratislava, ktorému bolo uložené okrem iného obnoviť vymazané užívateľské súbory v predložených počítačoch a pamäťových médiách, analyzovať a skúmať vymazané súbory z predložených počítačov a pamäťových médií, vyhľadať súbory podľa v uznesení uvedených textových reťazcov a ich modifikovaných tvaroch a vyhotoviť záložnú kópiu obsahu pevných diskov na CD (DVD) predovšetkým súbory textových editorov, tabuľkových kalkulátorov vrátane skenovaných dokumentov a dát účtovných programov.

Uznesením Č.:R.-XXX/BPK-U.-XXXX zo dňa 02.06.2009 rozhodol vyšetrovateľ o vrátení 1 ks počítača, ktorý bol odňatý navrhovateľovi dňa 10.03.2009 pri prehliadke iných priestorov. Predmetný počítač bol navrhovateľovi dňa 10.06.2009 vrátený ako to vyplýva z potvrdenia o jeho vrátení.

Uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii Odbor boja proti korupcii Bratislava Č.: R.-XXX/BPK-U.-XXXX zo dňa 01.03.2010 bolo podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku trestné stíhanie, ktoré bolo začaté uznesením vyšetrovateľa Odboru boja proti korupcii Bratislava, Úradu boja proti korupcii prezídia Policajného zboru zo dňa 20.01.2009 po č.p. Č.: R.-XXX/BPK-U.-XXXX v bode 1 za zločin skrátene dane a poistného v štádiu prípravy, zastavené, lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie viedlo.

Uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii Odbor boja proti korupcii Bratislava Č.: R.-XXX/BPK-U.-XXXX zo dňa 12.03.2010 bolo podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku trestné stíhanie, ktoré bolo začaté uznesením vyšetrovateľa Odboru boja proti korupcii Bratislava, Úradu boja proti korupcii prezídia Policajného zboru zo dňa 28.11.2009 po č.p. Č.: R.-XXX/BPK-U.-XXXX v bodoch 1, 2, 3 za prečin podplácania a v bodoch 4,6 za zločin prijímania úplatku, zastavené, lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie viedlo.

Uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/1 E. XXX/XX-XXX zo dňa 30. apríla 2010 vo veci zločinu podvodného úpadku v štádiu prípravy vedenej pod sp. zn. R.-XXX/BPK-U.-XXXX bolo trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zastavené pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.05.2010.

Uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/1 Gv 191/08-126 zo dňa 30. apríla 2010 vo veci zločinu prijímania úplatku vedenej pod sp. zn. R.-XXX/BPK-U.-XXXX bolo trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zastavené pretože je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.04.2010.

Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom II. ÚS 53/2010-55 zo dňa 9. decembra 2010 na základe sťažnosti navrhovateľa vo veci namietaného porušenia jeho základných práv rozhodol, že 1. základné právo navrhovateľa na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe podľa čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, na listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a na ochranu osobných údajov podľa čl. 22 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne Slovenskej republiky podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, domáhať sa ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, odboru boja proti korupcii Bratislava v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. Č.:R.-XXX/BPK-U.-XXXX porušené boli, 2. základné právo navrhovateľa na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe podľa čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, na listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a na ochranu osobných údajov podľa čl. 22 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne Slovenskej republiky podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, domáhať sa ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd príkazom prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na uchovanie a vydanie počítačových údajov č. k. VII/1 Gv 191/08-23 z 9. marca 2009 porušené boli, 3. Príkaz prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na uchovanie a vydanie počítačových údajov č. k. VII/1 Gv 191/08-23 z 9. marca 2009 zrušil a 4. Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. VII/1 Gv 191/08 zakázal pokračovať v porušovaní základných práv sťažovateľa zaručených Ústavou Slovenskej republiky a Listinou základných práv a slobôd a práva zaručeného Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd a 5. vo zvyšnej časti sťažnosti navrhovateľa nevyhoveli.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/1 Gv 191/08-145 zo dňa 21. januára 2011 v trestnej veci pre obzvlášť závažný zločin skrátene dane a poistného a iné vedenej na Prezídiu Policajného zboru, Úrade boja proti korupcii, Odbore boja proti korupcii v Bratislave pod sp. zn. R.-XXX/BPK-U.-XXXX vydal podľa § 90 ods. 3 Trestného poriadku príkaz, aby vyšetrovateľ v trestnej veci vedenej pod sp. zn. R.-XXX/BPK-U.-XXXX zrušil uchovávanie všetkých počítačových údajov zaistených dňa 10.03.2009 od navrhovateľa, z ktorých boli vyhotovené záložné kópie na CD /DVD/.

Vyšetrovateľ Prezídia Policajného zboru, Úrad boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii Bratislava, oddelenie vyšetrovania prípisom zn. Č.T.: R.-XXX/BPK-U.-XXXX zo dňa 16.02.2011 požiadal Kriminalistický a expertízny ústav PZ Bratislava o bezodkladné zničenie príloh znaleckého posudku č.p. R.-XXXX-X/KEU-U.-P.-XXXX a to predpísaným spôsobom a o zničenie i archívnej prílohy.

Zo zápisnice číslo R.-X.-U.-P.-XXXX/XXXX zo dňa 17.03.2011 Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru vyplýva, že na základe žiadosti o zničenie prílohy znaleckého posudku č.p. R.-XXXX-X/KEU-U.-P.-XXXX a v nadväznosti na príkaz prokurátora ÚŠP GP SR zo dňa 21.01.2011 bolo členmi komisie vykonané zničenie (rozlomenie) DVD nosičov, ktoré tvorili prílohu č. 1 a prílohu č. 2 znaleckého posudku a ktoré obsahovali počítačové údaje, ktoré boli vyexportované pri skúmaní predloženého počítača a tiež, že bolo preverené, že dátový obraz (image) pevného disku osobného počítača, ktorý bol odňatý dňa 10.03.2009 v kancelárii navrhovateľa, vyhotovený dňa 02.06.2009 pre účely expertízneho skúmania, bol vymazaný po ukončení expertízneho skúmania a odovzdaní požadovaného počtu vyhotovení vyšetrovateľovi a že v súčasnosti sa už v dátovom poli KEÚ PZ nenachádza.

M. Z. H. E., R., znalec z odboru Ekonomia a manažment, odvetvie Financie na základe objednávky (zadania) navrhovateľa vypracoval znalecký posudok č. 1/2012 zo dňa 20. februára 2012 vo veci stanovenia výšky ušlého zisku advokáta H.. D. E. z dôvodu nesprávneho úradného postupu v zmysle Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky ÚS 53/2010-55 zo dňa 09. decembra 2010, pre účely súdneho konania.

Znalec pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal ako to vyplýva zo znaleckého posudku z podkladov - objednávka od H.. D. E., advokáta z 20.10.2011, výkaz o majetku a záväzkoch H.. D. E. za roky 2007 až 2010, výkaz o príjmoch a výdavkoch H.. D. E. za roku 2007 až 2010, údaje o počte klientov za roky 2007 až 2010, údaje o priemernej hodinovej odmene za roku 2007 až 2010 a z Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky ÚS 53/2010-55 zo dňa 09.12.2010.

Znalec stanovil všeobecnú hodnotu ušlého zisku v sume 36.686,- eur s tým, že vypočítaná výška ušlého zisku predstavuje rozdiel hodnôt odčerpateľných zdrojov variantu II. (60.740,- eur) a variantu I. (24.053,- eur), kapitalizovaných k dátumu ohodnotenia, t.j. ku dňu 10.03.2009. Stanovená výška ušlého zisku zodpovedá miere potenciálnej tvorby odčerpateľných zdrojov za sledované obdobie 2009 až 2012, ktorú mohol JUDr. daniel Gajdoš získať v prípade, že by k nesprávnemu úradnému postupu nedošlo.

Znalec dĺžku hodnoteného obdobia určil ako obdobie rokov 2009 až 2012 t.j. v dĺžke štyroch rokov, keď podľa odborného posúdenia znalca uvedená dĺžka zodpovedá trvaníu negatívneho vplyvu na podnikateľskú činnosť navrhovateľa.

Prílohou predmetného znaleckého posudku bol i výkaz o príjmoch a výdavkoch navrhovateľa v jednoduchom účtovníctve k 31.12.2007, k 31.12.2008, k 31.12.2009, k 31.12.2010.

Podľa Výkazu o príjmoch a výdavkoch navrhovateľa k 31.12.2007 z 18.03.2008 navrhovateľ mal príjmy z predaju výrobkov a služieb v sume 596.048 ,00 Sk (19.785,17 eur), príjmy celkom v sume 596.048 ,00 Sk (19.785,17 eur), výdavky celkom 428.234,00 Sk (14.214,76 eur) a rozdiel príjmov a výdavkov predstavoval sumu 167.814,00 Sk (5.570,40 eur).

Podľa Výkazu o príjmoch a výdavkoch navrhovateľa k 31.12.2008 z 02.03.2009 navrhovateľ mal príjmy z predaju výrobkov a služieb v sume 834.418 ,00 Sk (27.697,60 eur), ostatné príjmy 409.092,00 Sk a teda príjmy celkom v sume 1.243.510 ,00 Sk (41.276,97 eur), výdavky celkom 1.083.311,00 Sk (35.959,34 eur) a rozdiel príjmov a výdavkov predstavoval sumu 160.199,00 Sk (5.317,63 eur).

Podľa Výkazu o príjmoch a výdavkoch navrhovateľa k 31.12.2009 z 25.02.2010 navrhovateľ mal príjmy z predaju výrobkov a služieb v sume 23.191,00 eur, príjmy celkom v sume 23.191,00 eur, výdavky celkom 16.289,00 eur a rozdiel príjmov a výdavkov predstavoval sumu 6.902,00 eur.

Podľa Výkazu o príjmoch a výdavkoch navrhovateľa k 31.12.2010 z 08.03.2011 navrhovateľ mal príjmy z predaju výrobkov a služieb v sume 29.975,00 eur, príjmy celkom v sume 29.975,00 eur, výdavky celkom 17.584,00 eur a rozdiel príjmov a výdavkov predstavoval sumu 12.391,00 eur.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol k okolnostiam prehliadky kancelárie a jeho zadržaniu, že skoro ráno na stretnutí u klienta prišli policajti, previezli ho v policajnom aute do sídla jeho advokátskej kancelárie, kde už boli iní policajti a vyšetrovateľ a zástupca advokátskej komory H.. D.. Príslušníci PZ chodili po kancelárii, prehľadávali všetky spisy a nepridržiavali sa listiny, ktorú mu predložili. Túto skutočnosť namietal i H.. D., predseda advokátskej komory. Prehliadka trvala až do poobedia. Potom navrhovateľa previezli na výsluch k vyšetrovateľovi a vtedy mu oznámili, že bude zadržaný ako osoba podozrivá zo spáchania trestného činu. Zadržaný bol viac ako 48 hodín, kedy bol bez akýchkoľvek úkonov a akomkoľvek vysvetlení prepustený. Zadržanie malo vplyv na osobný život navrhovateľa, lebo počas zadržania bol bez kontaktu s rodinou, známymi a priateľmi. malo to vplyv i v dôsledku toho, že bol označený ako podozrivá osoba. Následne došlo i k medializácii, čo malo tiež negatívny vplyv lebo známi navrhovateľa a najbližší vedeli, že poskytuje právne služby pre označenú spoločnosť. O skutkoch uvedených v uznesení o začatí trestného stíhania nemal žiadnu vedomosť, skutky nespáchal a nevie o tom, že by ich spáchal niekto iný. V súvislosti k zásahu polície pri odňatí dokladov a počítača uviedol, že príslušníci PZ mu odňali celý počítač a teda mali prístup ku všetkým dokumentom, ktoré sa týkali jeho klientov v iných veciach, mali prístup ku všetkým listinným dokladom keď príslušníci PZ prehľadávali dokumenty a šanóny označené ako iní klienti , robili si kópie vo veciach, ktoré sa danej spoločnosti netýkali.

Odporca v priebehu konania poukázal na skutočnosť, že v danej veci nedošlo k trestnému stíhaniu navrhovateľa, išlo o trestné konanie vo veci a teda nárok navrhovateľa v súvislosti s trestným konaním nie je možný a to vzhľadom ku skutočnosti, že uznesenie o začatí trestného stíhania je možné považovať za nezákonné len v prípade ak došlo k následnému zastaveniu trestného stíhania v nadväznosti uznesenia o vznesení obvinenia. Uznesenia o začatí trestného stíhania v predmetných veciach neboli

zrušené a ani zmenené pre ich nezákonnosť a teda v tomto prípade nie je splnená podmienka na priznanie nároku na náhradu škody. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody v dôsledku rozhodnutia vyšetrovateľa o pribratí znalca v trestnom konaní odporca poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ sa v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody nedomáhal náhrady v súvislosti s týmto rozhodnutím, toto rozhodnutie neoznačil ako nezákonné a teda nárok v tomto rozsahu považoval za predčasne uplatnený. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody v dôsledku zadržania techniky - počítača políciou vzniesol odporca námietku premlčania z dôvodu, že počítač bol navrhovateľovi zadržaný 10.03.2009 a navrhovateľ sa vtedy dozvedel, že mu začne vznikáť škoda. Generálna prokuratúra SR predbežne prerokovala nárok na náhradu škody za 15 dní a teda nárok sa premlčal 25.03.2012 (3 roky + 15 dní) pričom návrh bol na súde podaný dňa 10.09.2012, teda po uplynutí premlčacej doby. Odporca poukázal i na tú skutočnosť, že i v prípade, že škodu navrhovateľ vedel vyčíslieť až dňom vrátenia počítačového zariadenia t.j. 10.06.2009, je nárok premlčaný. Vo vzťahu k predloženému znaleckému posudku ohľadne stanovenia výšky ušlého zisku odporca uviedol, že závery vyjadrené v znaleckom posudku sú čisto hypotetické a nemajú reálnu výpovednú hodnotu, poukázal na skutočnosť, že údaj o počte klientov v znaleckom posudku nie je ničím podložený, táto informácia vychádza len z tvrdení navrhovateľa a zostáva otáznou či na základe ničím nepodloženej informácie bolo možné vypracovať relevantný znalecký posudok.

Podľa § 1 písmeno a) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- nezákonným rozhodnutím,
- nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písmeno f) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Podľa § 4 ods. 1 písmeno l) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu orgán príslušný podľa písmen a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 7 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o zatknutí, zadržaním

alebo iným pozbavením osobnej slobody má ten, na kom bolo vykonané, ak bolo rozhodnutie zrušené ako nezákonné alebo pri ňom došlo k nesprávnemu úradnému postupu.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 výška nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutiami uvedenými v § 7 a 8 je najmenej jedna tridsatina priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, a to za každý, aj začatý deň pozbavenia osobnej slobody.

Podľa § 17 ods. 5 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti podľa § 132 Občianskeho súdneho poriadku a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. nie je dôvodný a preto návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Navrhovateľ sa domáhal nároku na náhradu škody voči odporcovi v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra SR a voči odporcovi v 2. rade Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou SR.

Na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom voči odporcovi v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra SR súd uznesením č.k. 16C 163/2012-188 zo dňa 31. marca 2014 konanie § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku proti odporcovi Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra SR zastavil. Uznesenie tunajšieho súdu č.k. 16C 163/2012-188 zo dňa 31. marca 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/321/2014-204 zo dňa 30. apríla 2015 nadobudlo právoplatnosť dňa 12.06.2015.

V prejednávanej veci náhrady škody ako orgán konajúci v mene štátu prichádzal do úvahy tak Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ako aj Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Z hľadiska

určenia, ktorý z týchto orgánov je orgánom konajúcim v mene štátu, je rozhodujúce, ktorý vo veci začal konať ako prvý (§ 4 ods. 1 písm. l/ zákona č. 514/2003 Z.z.) nakoľko žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola podaná na oboch orgánoch. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku (§ 15 zákona č. 514/2003 Z.z.) podal navrhovateľ na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky ako na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky dňa 09.03.2012, pričom vo veci začala konať ako prvá Generálna prokuratúra SR, keď navrhovateľovi oznámila listom zo dňa 18.04.2012, že jeho nárok na predbežné prerokovanie náhrady škody zamietla. Ministerstvo vnútra SR na žiadosť navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nereagovalo.

Podľa citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o prípad objektívnej zodpovednosti štátu za škodu za súčasného splnenia troch podmienok a to:

1. existencia nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu orgánu štátu
2. existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch
3. príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom.

Navrhovateľ sa náhrady škody domáhal v dôsledku nezákonných rozhodnutí - uznesenie o začatí trestného stíhania, príkaz na prehliadku iných priestorov, príkaz na uchovanie a vydanie počítačových údajov, v dôsledku nesprávneho úradného postupu orgánov činných v trestnom konaní pri prehliadke iných priestorov, odňatím výpočtovej techniky (počítača) a vytvorením kópie údajov obsiahnutých na pevnom disku počítača odňatom pri prehliadke dňa 10.03.2009 a ďalšie nakladanie s predmetnými údajmi a v dôsledku zadržania a zbavenia osobnej slobody navrhovateľa.

Vo vzťahu k nezákonnosti rozhodnutí - uznesení o začatí trestného stíhania v jednej aj druhej veci navrhovateľ uviedol, že rozhodnutia sú nezákonné najmä z dôvodu, že "skutky", pre ktoré bolo trestné stíhanie vedené vo veci nie sú nezameniteľné, sú popísané všeobecne a uznesenia sú v rozpore najmä s § 199 ods. 3 Trestného poriadku. Uznesenia nemohli byť zrušené z podnetu navrhovateľa, nakoľko uznesenia ako také nikdy neboli navrhovateľovi doručené a nebol voči nim prípustný opravný prostriedok. Navrhovateľ, ktorý mal byť podozrivý zo skutkov uvedených v uzneseniach o začatí trestného stíhania, sa nikdy žiadnych skutkov uvedených v predmetných uzneseniach nedopustil a ani o spáchaní skutkov nemal žiadnu vedomosť. Samotné začatie trestného stíhania sa navrhovateľovi javí ako účelový krok polície, ktorý sledoval iný ako zákonom predpokladaný cieľ trestného konania.

Uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, odboru boja proti korupcii Bratislava ČVS: PPZ-308/BPK-B-2008 zo dňa 28.11.2008 bolo podľa § 199 ods. 1, 2 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie za prečin podplácania podľa § 333 ods.1, ods. 2 písmeno b) Trestného zákona a za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii ČVS: PPZ-308/BPK-B-2008 zo dňa 20.01.2009 bolo podľa § 199 ods. 1, 2 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie za obzvlášť závažný zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods.1, 4 Trestného zákona v štádiu prípravy a za zločin podvodného úpadku podľa § 227 ods. 1, 4 písmeno a) Trestného zákona v štádiu prípravy. Obe trestné stíhanie boli podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zastavené lebo vyšetrovateľ dospel k záveru, že je nepochybné, že sa skutok, pre ktoré sa trestné stíhanie viedli sa nestali.

Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že v prípade oboch trestných stíhaní išlo o trestné stíhanie vo veci, navrhovateľovi ani v jednom prípade nebolo vznesené obvinenie a teda trestné stíhanie voči navrhovateľovi nebolo uskutočnené.

V súlade s ustálenou súdnou praxou zodpovedá štát aj za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Rozhodovanie súdov podľa sa ustálilo medziiným na názore, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, má zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Jedným zo základných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z.z. je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda. Judikatúra dospela k záveru, že rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má tiež zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby pričom podstata nároku na náhradu škody sa v tom prípade neviaže na (ne)správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania.

Súd poukazuje na tú skutočnosť, že navrhovateľ v súvislosti s namietanou nezákonnosťou rozhodnutí - uznesení o začatí trestného stíhania vo veci, nepreukázal splnenie zákonom stanovenej podmienky t.j. zrušenie alebo zmenenie uvedených rozhodnutí o začatí trestného stíhania pre ich nezákonnosť. Podľa názoru súdu nie je možné konštatovať, že v prípade ak dôjde k následnému zastaveniu trestného stíhania vo veci je možné uznesenie o jeho začatí považovať za nezákonné. Judikatúra súdov považuje v prípade zastavenia trestného stíhania za nezákonné len právoplatné rozhodnutie o začatí trestného stíhania voči konkrétnej osobe teda uznesenie o vznesení obvinenia. Súd prisvedčil odporcovi, že neexistuje žiadna judikatúra, ktorá by konštatovala, že v prípade ak dôjde k zastaveniu trestného konania vo veci, je možné rozhodnutie - uznesenie o začatí trestného konania vo veci považovať za nezákonné. Navrhovateľ na viac v súvislosti so začatím trestného stíhania vo veci nespĺňa základnú podmienku stanovenú v § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. , podľa, ktorého právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní, keď nemal postavenie účastníka konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia tomto konaní.

Vo vzťahu k nezákonnosti rozhodnutia - príkaz na prehliadku iných priestorov, navrhovateľ uviedol, že toto rozhodnutie je nezákonné nakoľko bolo vydané v trestnom stíhaní, ktoré vo veci nemalo byť nikdy začaté a že výkonom prehliadky mohlo byť a aj bolo podstatným spôsobom zasiahnuté do práv a právom chránených záujmov tretích osôb - klientov advokátskej kancelárie navrhovateľa a pri jeho vydávaní nebolo prihliadnuté na ochranu informácií získaných advokátom pri výkone advokácie a tak došlo k porušeniu § 129 a § 89 Trestného poriadku.

Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR vydal podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov č. Z. E. -T.-XXX-X/XXXX-X zo dňa 27. februára 2009. Na základe uvedeného príkazu bolo dňa 10.03.2009 o 10.40 hodine k prehliadke iných priestorov, priestorov advokátskej kancelárie navrhovateľa v Bratislave na Hraničnej 18 za prítomnosti navrhovateľa a ďalších nezúčastnených osôb. O vykonaní prehliadky bola spísaná zápisnica Č.: R.-XXX/BPK-U.-XXXX, ktorú po ukončení prehliadky podpísal navrhovateľ ako osoba, u ktorej bola prehliadka vykonaná, príslušníci PZ, ktorí prehliadku vykonali a nezúčastnené osoby N. Č. G. T. N.. Zo zápisnice o vykonaní prehliadky nevyplýva, že by bola zo strany navrhovateľa vznesená námietka k úkonom uskutočneným v priebehu prehliadky.

Súd uvádza, že navrhovateľom namietané rozhodnutie - príkaz na prehliadku iných priestorov nebolo zmenené a ani zrušené pre jeho nezákonnosť a súd v občianskom súdnom konaní nie je oprávnený skúmať zákonnosť rozhodnutia vydaného v trestnom konaní.

S poukazom na ustanovenie § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. podľa, ktorého, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, mal za to, že podmienka pre uplatnenie nároku na náhradu škody nebola v tomto prípade splnená.

Vo vzťahu k tvrdeniu navrhovateľa, že výkonom prehliadky mohlo byť a aj bolo zasiahnuté do práv a právom chránených záujmov tretích osôb - klientov advokátskej kancelárie navrhovateľa súd uvádza, že i v prípade preukázania tohto tvrdenia však nárok navrhovateľa na náhradu škody nie je dôvodný nakoľko ako sám navrhovateľ uvádza došlo by k porušeniu práva (v prípade preukázania nesprávneho úradného postupu) inej osoby ako osoby navrhovateľa a podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Navrhovateľ ďalej nárok na náhradu škody odvodzoval z nezákonného rozhodnutia - Príkaz na uchovanie a vydanie počítačových údajov. Navrhovateľ uvádzal, že uvedený príkaz je nezákonným rozhodnutím a bol zrušený Nálezom Ústavného súdu SR. Príkaz neobsahuje podstatné, zákonom predpísané náležitosti (§ 90 ods. 2 Trestného poriadku) keď neobsahuje po akú dobu majú a môžu byť údaje uchované a súčasne prokurátor bez existencie zákonného zmocňovacieho ustanovenia poveril vykonaním príkazu inú osobu (policajta), ktorú nebol oprávnený poveriť. Pri vydávaní príkazu nebolo prihliadnuté na ochranu informácií získaných advokátom pri výkone advokácie a došlo k porušeniu § 129 a § 89 Trestného poriadku. Úradný postup - úkony orgánov činných v trestnom konaní pri vykonávaní Príkazu na uchovanie a vydanie počítačových údajov, bol nesprávny a bol v rozpore so zákonom. Vytvorenie kópie údajov obsiahnutých na pevnom disku počítača odňatom pri prehliadke dňa 10.03.2009 a ďalšie nakladanie s predmetnými údajmi bol nesprávny a nezákonný úradný postup, nakoľko rozhodnutia o ktoré policajti opierali svoj postup sú nezákonné a policajti nedodrжали podmienky týchto rozhodnutí a navrhovateľ nemal žiadnu informáciu ako bolo s údajmi (kópiami) naložené i napriek

tomu, že trestné stíhanie v predmetných veciach bolo zastavené. Poukázal tiež na skutočnosť, že policajti pri vykonávaní zásahu odňali počítačové vybavenie, hoci k tomu neboli oprávnení, keď boli oprávnení si vyhotoviť kópie a nie vziať samotný hardware.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR vydal podľa § 90 ods. 1 písmeno b), e) Trestného poriadku príkaz č. T. E. XXX/XX-XX M. XX.XX.XXXX, ktorým bol navrhovateľ vyzvaný, aby na objasnenie skutočností závažných pre trestné konanie umožnil vyhotovenie a ponechanie si kópie počítačových údajov, vrátane prevádzkových údajov, ktoré boli uložené prostredníctvom počítačového systému a pamäťových médií a aby takéto údaje vydal na účely trestného konania. V príkaze podľa § 90 ods. 5 Trestného poriadku bol poverený vyhotovením kópie vyšetrovateľ OBPK Bratislava ÚBPK PPZ za asistencie pracovníka oddelenia kriminálnych analýz, ktorý disponuje potrebnými odbornými znalosťami za účelom vyhotovenia požadovanej kópie údajov.

V zápisnici o výkone prehliadky iných priestorov vykonanej dňa 10.03.2009 je uvedené pod poradovým číslom 69 v zozname vecí, ktoré boli pri prehliadke vydané - odňaté, že bol vydaný počítač.

Uznesením vyšetrovateľa Č.: R.-XXX/BPK-U.-XXXX zo dňa 02.06.2009 bolo rozhodnuté, že navrhovateľovi sa vracia 1 ks PC označený štítkom WINDOVS XP Professional OEM Software, ktorý bol odňatý dňa 10.03.2009. Navrhovateľ na potvrdení zo dňa 10.06.2009 svojim podpisom potvrdil, že mu dňa 10.06.2009 bol uvedený počítač vrátený.

Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom II. ÚS 53/2010 zo dňa 9. decembra 2010

Príkaz prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na uchovanie a vydanie počítačových údajov č. k. VII/1 Gv 191/08-23 z 9. marca 2009 (správne označenie malo byť VII/1 Gv 191/08-30) zrušil a zároveň Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. VII/1 Gv 191/08 zakázal pokračovať v porušovaní základných práv navrhovateľa zaručených Ústavou Slovenskej republiky a Listinou základných práv a slobôd a práva zaručeného Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ústavný súd v odôvodnení vyššie uvedeného nálezu uviedol tiež, že odňatie počítačového vybavenia navrhovateľa obsahujúceho údaje týkajúce sa jeho profesijnej činnosti treba nepochybne považovať za zásah so súkromnej sféry jednotlivca. Policajti v danej veci pre účely získania počítačových údajov zvolil prostriedok - zaistenie samotného počítačového vybavenia, ktorý pre tento účel zákonná úprava neumožňuje a teda jeho postup preto treba považovať za nelegálny. nedodržanie kritéria legálnosti (ktorým došlo súčasne k porušeniu kritéria proporcionality nastoleného samotnou zákonnou normou) diskvalifikuje postup polície z medzí zákonnosti a teda konformnosti s ústavou a dohovorom. Ústavný súd konštatoval, že postup polície spočívajúci v zaistení samotného počítačového vybavenia bol vykonaný mimo rámca zákona.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR vydal podľa § 90 ods. 3 Trestného poriadku príkaz sp. zn. VII/1 Gv 191/08-145 zo dňa 21. januára 2011, aby vyšetrovateľ v trestnej veci vedenej pod sp. zn. R.-XXX/BPK-U.-XXXX zrušil uchovávanie všetkých počítačových údajov zaistených dňa 10.03.2009 od navrhovateľa, z ktorých boli vyhotovené záložné kópie na CD /DVD/. Vyšetrovateľ prípisom zo dňa 16.02.2011 požiadal Kriminálny ústav PZ Bratislava o bezodkladné zničenie príloh znaleckého posudku č.p. R.-XXXX-X/KEU-U.-P.-XXXX a to predpísaným spôsobom a o zničenie i archívnej prílohy. Následne ako to vyplýva zo zápisnice Kriminálneho a expertízneho ústavu PZ číslo R.-X.-U.-P.-XXXX/XXXX zo dňa 17.03.2011 došlo k zničeniu (rozlomeniu) DVD nosičov, ktoré tvorili prílohu č. 1 a prílohu č. 2 znaleckého posudku a ktoré obsahovali počítačové údaje, ktoré boli vyexportované pri skúmaní predloženého počítača a tiež bolo preverené, že dátový obraz (image) pevného disku osobného počítača, ktorý bol odňatý dňa 10.03.2009 v kancelárii navrhovateľa, vyhotovený dňa 02.06.2009 pre účely expertízneho skúmania, bol vymazaný po ukončení expertízneho skúmania a odovzdaní požadovaného počtu vyhotovení vyšetrovateľovi a že v súčasnosti sa už v dátovom poli KEÚ PZ nenachádza.

Navrhovateľom namietaná nezákonnosť príkazu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na uchovanie a vydanie počítačových údajov č. k. T. E. XXX/XX-XX z 9. marca 2009 bola preukázaná ako aj nesprávny úradný postup v súvislosti s odňatím počítača navrhovateľa pri prehliadke iných priestorov dňa 10.03.2009.

Navrhovateľ odôvodňoval nárok na náhradu škody i nezákonnosťou zadržania a zbavenia osobnej slobody a uviedol, že jeho osobná sloboda bola obmedzená na dobu dlhšiu ako prípustných 48 hodín (od 10.03.2009 o 09.00 hod. do 12.03.2009 do 11.00 hod.) i napriek tomu, že vyšetrovateľ v priebehu zadržavania navrhovateľa v cele predbežného zadržania si musel byť vedomý, že navrhovateľ musí byť prepustený na slobodu, nakoľko mu nie je pre taký skutok vznesené obvinenie. Navrhovateľ tiež

poukázal na to, že počas zadržania, po dobu viac ako 48 hodín, nebol pritom vykonaný žiaden procesný úkon.

Zákonnosťou obmedzenia osobnej slobody navrhovateľa (zadržaním) sa na základe sťažnosti navrhovateľa zaoberal Ústavný súd Slovenskej republiky. Ústavný súd Slovenskej republiky sťažnosti navrhovateľa však v tejto časti nevyhovel. V Náleze II. ÚS 53/2010-55 zo dňa 9. decembra 2010 Ústavný súd SR uviedol, že po preskúmaní všetkých okolností veci dospel k záveru, že Policajný zbor postupoval legitímne a nevyplýva z neho také posúdenie zistených skutkových a právnych okolností, ktoré by svedčilo o ich svojvoľnom hodnotení a o takom výklade a aplikácii príslušných ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku, ktorý by bol z ústavnoprávneho hľadiska neospravedliteľný. Ústavný súd postup Policajného zboru nepovažoval za zjavne neodôvodnený alebo arbitrárny a poukázal na skutočnosť, že pri zadržaní nemusí byť stupeň dôvodnosti podozrenia taký vysoký ako sa vyžaduje pre obvinenie, a potom na obžalobu a že zákonodarca ani nepredpokladá, že orgány činné v trestnom konaní už v dobe zadržania podozrivého zhromaždili dostatočné dôkazy na obvinenie. Účelom výsluchu počas zadržania podľa ustanovenia § 85 ods. 1 Trestného poriadku je doplniť vyšetrovanie a potvrdiť, alebo vyvrátiť konkrétne podozrenie, na ktorom bolo zadržanie založené. Na zadržanie podozrivého postačuje, že subjekt vykazuje dôvodné podozrenie, že spáchal konkrétny trestný čin, ktorý sa vyšetruje a postačuje tiež, že je začaté trestné stíhanie vo veci.

Ústavný súd Slovenskej republiky ako orgán oprávnený po preskúmaní zákonnosti zadržania navrhovateľa skonštatoval, že zadržanie navrhovateľa bolo zákonné, orgány činné v trestnom konaní postupovali v súlade so zákonom a teda ich postup nie je možné považovať v tejto súvislosti za nesprávny úradný postup prípadne nezákonné rozhodnutie.

Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že navrhovateľ nezákonnosť zadržania a nesprávny úradný postup pri realizovaní zadržania nepreukázal.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľ v konaní ako prvú podmienku pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody preukázal vo vzťahu nezákonnosti príkazu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na uchovanie a vydanie počítačových údajov č. k. VII/1 Gv 191/08-30 z 9. marca 2009 a vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu príslušníkov PZ v súvislosti s odňatím počítača navrhovateľa pri prehliadke iných priestorov dňa 10.03.2009.

Druhou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu je preukázanie vzniku škody a jej výšky.

Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia škody resp. nemajetkovej ujmy a skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a majetková či nemajetková ujma už vznikla.

Škoda predstavuje ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi, ušlý zisk spočíva v tom, že nenastalo zväčšenie majetku poškodeného, ktorý by bolo možné, nebyť škodnej udalosti, dôvodne očakávať s ohľadom na predvídateľný sled vecí. Priznanie zadosťučinenia v peniazoch v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladá, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom. Nemajetková ujma v peniazoch sa uhrádza, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Pre priznanie nemajetkovej ujmy však sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie zadosťučinenia v peniazoch. Právne relevantná je len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom. Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda existencie skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma už vznikla a preukázanie, že zásah do osobnostných práv mal skutočne tvrdený následok. Preukázanie vzniku takéhoto následku zaťažuje poškodeného.

Navrhovateľ si v konaní uplatnil nárok na náhradu materiálnej škody vo výške 36.686,- eur titulom ušlého zisku a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 303.000,- eur.

Nárok na náhradu škody titulom ušlého zisku navrhovateľ odôvodnil tým, že ním uplatnenú sumu 36.686,- eur by bol dosiahol, nebyť nezákonného trestného stíhania a úkonov v ňom nezákonne vykonaných. Výšku ušlého zisku stanovil súdny znalec Z. H. E., R., znalec z odboru Ekonomia a manažment, odvetvie financie v znaleckom posudku č. 1/2012. V priebehu konania navrhovateľ uviedol, že majetková škoda mu vznikla z dôvodu, že výpočtová technika nemala byť navrhovateľovi vôbec odňatá, škoda bola spôsobená tak, že touto technikou orgány činné v trestnom konaní narábali v rozpore s vlastným rozhodnutím a v príkrom rozpore so zákonom. V počítači boli uchované počítačové údaje týkajúce sa najmä výkonu advokácie navrhovateľa vo vzťahu k iným subjektom ako subjektom

"podozrivým zo spáchania skutkov, pre ktoré sa viedlo trestné stíhanie". Navrhovateľ teda musel pre ochranu práv svojich klientov, klientov informovať o skutočnosti, že orgány činné v trestnom konaní bezprecedentne získavajú údaje z jeho počítačovej techniky.

Súd v súvislosti s navrhovateľom uplatneným nárokom na náhradu materiálnej škody vo výške 36.686,- eur a to titulom ušlého zisku uvádza, že navrhovateľ i napriek skutočnosti, že predložil znalecký posudok č. 1/2012 vypracovaný znalcom z odboru Ekonomie a manažment, odvetvie financie, Z. H. E., R., nárok na náhradu ušlého zisku nepreukázal. Navrhovateľ konkrétne neuviedol, za aké obdobie sa náhrady ušlého zisku domáha a z čoho (akých skutočností) ním vyčíslený ušlý zisk pozostáva. Súd prisvedčil v tomto smere argumentácii odporcu, že výška ušlého zisku stanovená v navrhovateľom predložennom znaleckom posudku je určená len hypoteticky a zohľadňuje skutočnosti, ktoré mohli ale i nemuseli v rozhodnom období nastať. Je nesporné, že u navrhovateľa existujú reálne a nie len hypotetické výsledky za rozhodné obdobie a teda bolo možné pri vyčíslení ušlého zisku z nich i vychádzať.

Ako je už uvedené vyššie znalec pri určovaní výšky ušlého zisku vychádzal z obdobia rokov 2009 až 2012 a samotná znalcom vypočítaná výška ušlého zisku je rozdiel medzi variantom II a variantom I pričom variant I zohľadňuje reálny stav k 31.12.2010 t.j. k poslednému dátumu, ku ktorému mal znalec predložené relevantné podklady týkajúce sa dosiahnutej skutočnosti hospodárenia a variant II zodpovedá predpokladanému vývoju hospodárenia navrhovateľa za obdobie rokov 2009 až 2012 v prípade, že by k okolnostiam z 10.03.2009 nedošlo, zohľadňujúc skutočnosť za roky 2007 a 2008. Výška ušlého zisku je stanovená hypoteticky, bez reálneho základu a objektívnych skutočností, nakoľko nie je zo znaleckého posudku zrejmé z akých reálnych a reálne podložených údajov znalec vychádzal. Znalec uviedol v zozname podkladov pre vypracovanie znaleckého posudku okrem iného, že vychádzal z údajov o počte klientov za roky 2007 až 2010 a z údajov o priemernej hodinovej odmene za roky 2007 až 2010, avšak tieto doklady netvoria prílohu znaleckého posudku. Znalec tiež uviedol, že podklady boli získané od zadávateľa, teda od navrhovateľa a tieto boli kontrolované znalcom len po formálnej stránke. Znalec určil dĺžku hodnoteného obdobia ako obdobie rokov 2009 až 2012 a uviedol, že táto dĺžka obdobia zodpovedá trvaníu negatívneho vplyvu na podnikateľskú činnosť navrhovateľa, pričom sa obmedzil na konštatovanie, že výšku ušlého zisku stanovil z dôvodu nesprávneho úradného postupu v zmysle Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky.

V tejto súvislosti súd ďalej uvádza, že navrhovateľ nijakým spôsobom neodôvodnil ním uplatnený ušlý zisk, neuviedol v akom období nenastalo zväčšenie jeho majetku, ktoré bolo možné dôvodne očakávať a ktoré konkrétne skutočnosti na vznik ušlého zisku mali vplyv. V súvislosti s odňatím výpočtovej techniky (počítača) navrhovateľ jednoznačne uviedol na pojednávaní dňa 05.10.2015, že tvrdenie odporcu, že škoda mala navrhovateľovi vzniknúť momentom odňatia počítačovej techniky, považuje za zavádzajúce, keď navrhovateľ nikdy nedeclaroval, že škoda mala vzniknúť hmotnou nemožnosťou disponovať s touto výpočtovou technikou. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že navrhovateľ za daného skutkového stavu neunesol dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním vzniku ním uplatnenej majetkovej škody a jej výšky, keď v priebehu konania nepreukázal vznik škody, ktorej náhrady sa domáhal.

Súd tiež poukazuje i na rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorý už uvedenom náleze

II. ÚS 53/2010 zo dňa 9. decembra 2010 uviedol, že odňatie počítačového vybavenia navrhovateľa obsahujúceho údaje týkajúce sa jeho profesijnej činnosti bol vykonaný mimo rámca zákona teda skonštatoval nesprávny úradný postup príslušníkov PZ SR a zároveň tiež uviedol, že aj keď nelegálnym zaistením počítačového média sťažovateľa obsahujúceho informácie a údaje slúžiace mu na výkon jeho podnikateľskej činnosti podľa všetkého (sťažovateľ v rámci svojho dôkazného bremena dôkaznú situáciu v tomto smere však ani bližšie nešpecifikoval) došlo k sťaženiu výkonu jeho profesijnej činnosti, nešlo však o obmedzenie takej intenzity, aby bolo možné uvažovať o zásahu do podstaty základného práva garantovaného čl. 35 ods. 1 ústavy. Vzhľadom na nedostatok príčinnej súvislosti medzi námietkou sťažovateľa a obsahom dotknutého článku ústavy ústavný súd porušenie základného práva podľa čl. 35 ods. 1 ústavy nevyslovil.

Odporca v priebehu konania vo vzťahu k uplatnenej náhrady ušlého zisku vzniesol námietku premlčania, ktorú odôvodnil tým, že pokiaľ si navrhovateľ náhradu škody - ušlého zisku uplatnil v dôsledku zadržania výpočtovej techniky políciou je jeho nárok premlčaný, nakoľko k odňatiu počítača došlo dňa 10.03.2009 a návrh na súd navrhovateľ podal dňa 10.09.2012. Premlčacia doba tri roky uplynula dňa 25.03.2012 z dôvodu, že táto sa predĺžila o lehotu 15 dní, za ktorú Generálna prokuratúra SR žiadosť navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vybavila.

Navrhovateľ k vznesenej námietke premlčania uviedol, že premlčacia lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody začala plynúť najskôr rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky a teda nárok na náhradu škody bol uplatnený včas.

Ako je vyššie uvedené navrhovateľ vznik majetkovej škody tým, že výpočtová technika (počítač) mu nemala byť vôbec odňatá a že škoda bola spôsobená tak, že touto technikou orgány činné v trestnom konaní narábali v rozpore s vlastným rozhodnutím a v príkrom rozpore so zákonom.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že počítač bol navrhovateľovi odňatý dňa 10.03.2009 a navrhovateľovi bol vrátený dňa 10.06.2009.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Premlčanie je definované ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdному uplatneniu práva námietkou premlčania.

Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva a súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať. Zásada hospodárnosti konania vedie k tomu, že súd prednostne posudzuje v konaní vznesenú námietku premlčania bez potreby vykonávania ďalších dôkazov na zistenie napr. výšky škody a podobne.

Z citovaného ustanovenia § 19 zákona č. 514/2003 Z.z. je zrejmé, že trojročná premlčacia doba vo vzťahu k uplatneniu nároku navrhovateľa na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu štátu a jeho nesprávnym úradným postupom začne plynúť vedomosťou poškodeného o škode a ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

V prejednávanej veci na základe sťažnosti navrhovateľa rozhodol Ústavný súd SR nálezom zo dňa 09.12.2010, ktorý rozhodol o tom, že základné práva navrhovateľa boli postupom orgánov činných v trestnom konaní porušené a zároveň rozhodnutie - príkaz prokurátora zrušil. Vzhľadom k uvedenému mal súd za to, že nárok navrhovateľa na náhradu škody bol podaný včas.

Navrhovateľ sa voči odporcovi domáhal i náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 303.000,- eur. Navrhovateľom uplatnená nemajetková ujma pozostávala z nemajetkovej ujmy podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. spôsobenej nezákonným zadržaním alebo pozbavením osobnej slobody vo výške 3.000,- eur a z nemajetkovej ujmy podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. spôsobenej na osobnostných právach navrhovateľa vo výške 300.000,- eur v dôsledku nezákonného trestného stíhania. Náhradu nemajetkovej ujmy 3.000,- eur spôsobenej nezákonným zatknutím navrhovateľ vyčíslil sumou 1.000,- eur za každý aj začatý deň nezákonného zadržania, pričom pri stanovení jej výšky navrhovateľ vychádzal z okolností, ktorými sú najmä osoba navrhovateľa a jeho postavenie v spoločnosti, závažnosť vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k nezákonnému pozbaveniu osobnej slobody došlo.

Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy 300.000,- eur za nezákonné trestné stíhanie navrhovateľ odôvodnil tým, že samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života každého jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, a to obzvlášť v prípade ak ide o obvinenie/podozrenie nepravdivé, nezodpovedajúce skutočnostiam, ktoré sa spájajú s výkonom slobodného povolania. Nezákonné trestné stíhanie vyvolalo u navrhovateľa vznik závažnej ujmy aj z titulu jeho pôsobenia ako advokáta, keď akékoľvek spochybnenie bezúhonnosti či dobrého mena advokáta jeho trestným stíhaním pre obzvlášť závažný trestný čin zakladá závažnú nemajetkovú ujmu. V kontexte nezákonnosti jednotlivých vydaných rozhodnutí ako aj všetkých trestno-právnych úkonov voči navrhovateľovi, ktoré sa zastavením trestného stíhania vo veci stali vadnými a nezákonnými, ako aj dôsledky porušenia mlčanlivosti a skúmania všetkých údajov získaných pri výkone advokácie navrhovateľa, na pevnom disku, je nárok na náhradu nemajetkovej ujmy daný. Nezákonné trestné stíhanie spolu so všetkými trestno-procesnými úkonmi v priamej príčinnej súvislosti spôsobilo u navrhovateľa vznik závažnej ujmy,

pri ktorej konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením. Navrhovateľ pôsobí od roku 2007 ako advokát, je bezúhonný, doposiaľ mu nikdy nebolo vznesené obvinenie za žiadny trestný čin a vedie usporiadaný život. Navrhovateľ bol počas vedenia trestného stíhania teda po dobu viac ako jedného roka označený ako osoba podozrivá zo spáchania trestného činu. Orgány činné v trestnom konaní informovali o prebiehajúcich trestných stíhaniach prostredníctvom masmédií sa táto informácia sa dostala k širokej verejnosti. Podľa navrhovateľa je teda možné konštatovať, že samotné zverejnenie zásahu v hromadných informačných prostriedkoch má za následok splnenie podmienky zníženia dôstojnosti a vážnosti fyzickej osoby v spoločnosti v značnej miere. Navrhovateľ bol označený za podozrivého zo spáchania skutkov, ktoré sa zrejme nikdy nestali, vyšetrovateľ nebol schopný žiadnym spôsobom preukázať ako sa mal navrhovateľ na páchaní trestnej činnosti podieľať a postup orgánov činných v trestnom konaní podľa navrhovateľa možno považovať za demonštráciu a prejav sily. Pri prehliadke advokátskej kancelárie navrhovateľa boli odňaté veci, písomnosti a počítačové vybavenie, ktoré obsahovali údaje nesúvisiace s trestnou vecou a na ktoré sa vzťahovala povinnosť mlčanlivosti navrhovateľa. Navrhovateľovi v dôsledku zadržania a trestného stíhania vznikli závažné následky v súkromnom a profesijnom živote a v spoločenskom uplatnení. Od prepustenia na slobodu navrhovateľ čelil v súkromnom živote nepriaznivým následkom, zo strany priateľov a známych čelil neprijemným otázkam, jeho okolie sa k nemu začalo správať so zvýšenou opatrnosťou či sa ho dokonca stráňiť. V profesionálnom živote navrhovateľ vykonáva slobodné povolanie advokáta, pri ktorom sú bezúhonnosť, dôveryhodnosť, dobrá povesť a profesionálna česť mimoriadne dôležité. Bolo povinnosťou navrhovateľa informovať svojich klientov o skutočnosti, že údaje, ktoré navrhovateľ o svojich klientoch v rámci výkonu advokácie získal sa dostali do dispozície iného subjektu. Odňatie počítača advokátskej kancelárie s veľkým množstvom súborov, ktoré nesúviseli s predmetnou trestnou vecou malo negatívny vplyv na riadny výkon advokátskeho povolania navrhovateľa. Nezákonné rozhodnutia ako aj informácie o spojení navrhovateľa s trestným stíhaním vo veci boli zverejnené v masmédiách, čo viedlo k širokému záujmu verejnosti a v širokej verejnosti vyvolali dojem, že navrhovateľ je páchatelom závažnej trestnej činnosti.

Navrhovateľ nárok na náhradu ním uplatnenej nemajetkovej ujmy nijakým spôsobom nepreukázal a ani na vykonanie dokazovania na preukázanie uvedeného neodkázal. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil len všeobecne, pričom konkrétne skutočnosti preukazujúce, že by ním vytykaným nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom zo strany orgánu štátu došlo k negatívnym následkom v jeho súkromnom či pracovnom živote a v spoločenskom uplatnení, neuviedol.

Navrhovateľ nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3.000,- eur odôvodňoval nezákonným zadržaním, ale ako súd uviedol už vyššie v konaní nebolo preukázané, že zadržanie navrhovateľa bolo nezákonné a že by pri realizovaní zadržania navrhovateľa došlo k nesprávnemu úradnému postupu a z toho dôvodu súd nárok navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy v tejto časti zamietol.

Nárok navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 300.000,- eur v dôsledku následkov nezákonného trestného stíhania súd zamietol z dôvodu, že v konaní bolo preukázané, že navrhovateľ nebol trestne stíhaný nakoľko navrhovateľovi obvinenie nebolo nikdy vznesené. Trestné stíhanie sa viedlo len vo veci a teda navrhovateľ nie je oprávnenou osobou, ktorá si môže v dôsledku rozhodnutia o následnom zastavení trestného stíhania vo veci uplatňovať nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Trestné stíhanie vo veci sa navrhovateľa netýkalo, navrhovateľ z páchania trestnej činnosti nikdy nebol obvinený a osoba navrhovateľa sa s vedeným trestným stíhaním ani nespájala a teda ani nemohlo dôjsť k navrhovateľom tvrdenému spochybneniu jeho bezúhonnosti či dobrého mena advokáta. Vo vzťahu k tvrdeniu navrhovateľa, že orgány činné v trestnom konaní informovali o prebiehajúcich trestných stíhaniach prostredníctvom masmédií sa táto informácia sa dostala k širokej verejnosti súd uvádza, že táto skutočnosť ostala v rovine tvrdenia, navrhovateľ toto nijakým spôsobom nepreukázal a na vykonanie dokazovania ani neodkázal, nepredložil žiadne dôkazy súvisiace s medializáciou trestného stíhania a tým, že by navrhovateľ bol označený ako osoba podozrivá zo spáchania trestného činu resp., že by boli v médiách uverejnené údaje, z ktorých by bolo možné navrhovateľa identifikovať ako osobu podozrivú zo spáchania trestného činu. Navrhovateľ tiež nepreukázal ním tvrdené následky v súkromnom a profesijnom živote a v spoločenskom uplatnení v súvislosti s trestným stíhaním.

Ďalšou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody resp. náhradu nemajetkovej ujmy je preukázanie príčinnej súvislosti medzi vytykaným nesprávnym úradným postupom či nezákonným rozhodnutím a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy.

Príчинná súvislosť (kauzálny nexus) medzi škodnou udalosťou (nezákonným úradným postupom či nezákonným rozhodnutím) a vzniknutou ujmovou je priama väzba vzťahov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je

medzi nezákonným rozhodnutím či nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku; ak bola príčinou škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o jej skutkové posúdenie vo všetkých konkrétnych súvislostiach, pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku, časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (R 21/1992).

O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom/nezákonným rozhodnutím a škodou ide vtedy, ak škoda - majetková resp. nemajetková ujma vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu/nezákonnému rozhodnutiu, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu resp. k vydaniu nezákonného rozhodnutia, nevznikla by ani majetková či nemajetková ujma. V prejednávanej veci navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie vzniku majetkovej a ani nemajetkovej ujmy v dôsledku ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu a nezákonného rozhodnutia. Navrhovateľ preukazoval príčinnú súvislosť medzi ním vytýkaným nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím a vznikom ujmy skutočnosťou, že v prípade, že by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu zo strany orgánov činných v trestnom konaní tak by ku škode nedošlo.

Navrhovateľom uvádzaná príčinná súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a uplatnenou náhradou škody a nemajetkovej ujmy však neobstojí nakoľko medzi preukázaným nesprávnym úradným postupom (nelegálne zaistenie počítača) a nezákonným rozhodnutím (príkaz prokurátora) a navrhovateľom uplatnenou náhradou škody titulom ušlého zisku a náhrady nemajetkovej ujmy nie je priama príčinná súvislosť.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, listinnými dokladmi založenými v spise, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§ 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Navrhovateľ bol povinný v zmysle ustanovenia § 79 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoľáva a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle § 101 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Súd teda vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými navrhovateľom v návrhu a v priebehu konania, ktorými odôvodňoval svoj nárok.

Súd na základe právnych záverov mal po vyhodnotení vykonaného dokazovania za to, že navrhovateľ nepreukázal všetky zákonom predpokladané podmienky pre úspešné uplatnenie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., keď v konaní nepreukázal vznik majetkovej a nemajetkovej ujmy a príčinnú súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy a preto návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku teda podľa úspešnosti v konaní, ale úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko odporca si náhradu trov konania výslovne neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.